Dosar nr. 5r-787/25
4-25166660-21-5r-01122025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

03 martie 2026 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul – Alexandru Ciorba
Grefier – Maia Strogoteanu
Interpret – Virginia Berdian

a examinat în ședință publică contestația înaintată de Cosian Artur împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI06 459258 din 23 noiembrie 2025, în baza art. 230 alin. (5) din Codul contravențional,

a c o n s t a t a t :

La 23 noiembrie 2025, agentul constatator din cadrul IP Basarabeasca, Railean Andrian, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 459258, pe semnele contravenției prevăzute de art. 230 alin. (5) din Codul contravențional, constatându-se că, la 23 noiembrie 2025, ora 17.50, pe traseul R-3, or. Basarabeasca, conducătorul auto se deplasa cu mijlocul de transport la care sticlele portierelor din față cât și a parbrizului erau aburite și neîntreținute în stare curată.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI06 459258 din 23 noiembrie 2025 emisă pe semnele contravenției prevăzute de art. 230 alin. (5) din Codul contravențional, la 28 noiembrie 2025, Cosian Artur, a depus contestație în adresa Inspectoratului de Poliție Basarabeasca, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 459258 din 23 noiembrie 2025 și a deciziei de sancționare.

În ședință de judecată agentul constatator din cadrul IP Basarabeasca, Railean Andrian, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat, nu a informat instanța de judecată despre motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată.

În ședință de judecată petiționarul, Cosian Artur, a susținut contestația pe

deplin și a solicitat admiterea acesteia. În esență a comunicat că geamurile mașinii nu erau aburite, erau curate, aveau vizibilitate bună.

Astfel, prin prisma art. 455 din Codul contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Audiind explicațiile contestatarului, examinând materialele cauzei contravenționale și contestația depusă, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanţa de judecată conchide că, contestația înaintată de Cosian Artur este întemeiată și pasibilă admiterii, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

La caz, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la 23 noiembrie 2025, în prezența contestatarului. Prin urmare, contestația depusă de Cosian Artur la 28 noiembrie 2025, a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de norma menționată supra.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În contextul normei menționate supra, instanța de judecată stabilește că, la 23 noiembrie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Basarabeasca, Railean Andrian, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 459258, prin care Cosian Artur a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 230 alin. (5) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 2 unități convenționale ceea ce constituie suma de 100 de lei.

Agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului, precum că, la 23 noiembrie 2025, ora 17.50, pe traseul R-3, or. Basarabeasca, conducătorul auto se

deplasa cu mijlocul de transport la care sticlele portierelor din față cât și a parbrizului erau aburite și neîntreținute în stare curată.

Conform art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Astfel cu referire la normele precitate, reieșind din materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată ține să precizeze faptul că articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională. Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia. Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art. 6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei „acuzații” în materie „contravențională”, cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale. Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o „acuzație” în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.05.1993, CEDO a statuat că „(…) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”. În cauza Adrian Constantin contra României din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificația sa, persoana vizată este

oficial informată în scris de temeiul juridic și factual al infracțiunilor care îi sunt imputate. Art.6 par.3 recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai asupra cauzei acuzației, adică în privința faptelor materiale care îi sunt imputate și pe care se fundamentează acuzația, ci și a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, contestatarul („acuzatul") urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contestată.

Prin urmare, sub aspectul legalității actelor contestate, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestora pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem"* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art. 443 din Codul contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Astfel, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanța constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 445 din Codul contravenţional, iar, cu referire la prevederile art. 443 din Codul contravențional, instanța de judecată conchide că, *absența acestora nu afectează în mod esențial fondul cauzei*.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că, forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la discreția fiecărui sistem de drept, pentru a reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța de judecată are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 07 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei

[MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57).

Așa fiind, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În susținerea vinovăției contravenientului Cosian Artur, în comiterea contravenției prevăzute de art. 230 alin. (5) din Codul contravențional, agentul constatator nu a acumulat la faza constatării faptei contravenționale nici o probă, la dosarul contravențional fiind anexat doar originalul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 459258 din 23 noiembrie 2025, potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de Cosian Artur în baza art. 230 alin. (5) din Codul contravențional.

Potrivit normei contravenţionale imputate contravenientului, se sancţionează fapta – nemenţinerea în stare curată a dispozitivelor de iluminare, de semnalizare, a numărului de înmatriculare, a seturilor reflectorizante, a sticlelor de la portierele din faţă şi a parbrizului vehiculului.

Raportând circumstanţele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, instanţa de judecată găseşte nefondate concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei petiționarului Cosian Artur, în comiterea încălcării regulilor circulațiilor rutiere.

Instanța de judecată reține că, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator nu a ținut cont de prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, care reglementează că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În acelaşi timp, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesulverbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Instanţa de judecată reţine că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost acumulate probe concludente și pertinente, ce ar demonstra faptul contravenției și anume, nu a fost stabilit faptul că Cosian Artur conducea automobilul de model Toyota Auris n/î *****, cu sticlele de la portierele din faţă şi a parbrizului vehiculului aburite și necurățate.

Totodată, instanţa de judecată atestă că agentul constatator nu a administrat în cadrul procesului contravenţional careva probe materiale cum ar fi imagini video sau foto, nu a cules mijloace probatorii în forma declaraţiilor martorilor oculari sau alte elemente probatorii drept confirmare a vinovăției contravenientului.

Mai mult, în ședința de judecată, Cosian Artur a prezentat proba video, care fiind cercetată în ședința de judecată se atestă faptul că, la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, sticlele portierelor precum și parbrizul nu erau aburite, și aveau o vizibilitate bună.

Potrivit prevederilor art. 375 alin.(3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Pentru considerentele expuse, instanța de judecată reține că, în lipsa unor probe pertinente, concludente și suficiente, administrate în condițiile art. 440 și art. 442 din Codul contravențional, simpla consemnare a faptei în procesul-verbal nu poate fundamenta, în mod autonom, o concluzie de vinovăție. Or, sarcina probei îi revine în obligația agentului constatator, iar prezumția de nevinovăție, garantată de

art. 375 din Codul contravențional și de art. 6 §1 din Convenție, impune ca orice dubiu rezonabil să profite persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

La caz, agentul constatator nu a administrat mijloace de probă obiective care să confirme existența elementului material al contravenției prevăzute de art. 230 alin. (5) din Codul contravențional, iar materialele cauzei, inclusiv proba video examinată în ședință publică, infirmă situația de fapt reținută în procesul-verbal.

În aceste condiții, acuzația se sprijină exclusiv pe o constatare formală, lipsită de suport probator suficient, ceea ce contravine standardului probator aplicabil în materie contravențională. Prin urmare, instanța de judecată constată că vinovăția lui Cosian Artur nu a fost dovedită în modul prevăzut de lege.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenției.

Astfel, având în vedere faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenţie și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate supra nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscut vinovat Cosian Artur, instanța conchide asupra faptului că, contestația înaintată de Cosian Artur - este una întemeiată, motiv din care, se va dispune admiterea acesteia, cu încetarea procesului contravenţional în baza art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

În conformitate cu prevederile art. 460-463 din Codul contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă de Cosian Artur.

Se anulează decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 459258 din 23 noiembrie 2025 și se încetează procesul contravențional în privința cet. Cosian Artur, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,
Judecătorul Alexandru Ciorba